

ԲԱՐՈՋԱԽՕԱՎԿԱՆ

Տ. ՍԵՊՈՒՆՔ ԲԱՏԱՆԱԿԱՆ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ՔԱՐՈՉՐ՝
ԽՈՍՎԱԾ ՍԲ. ԳԱՅԱՆԵ ՎԱՆՔՈՒՄ
(03 հունիսի, 2012 թ.)

«Յանուն Տօր եւ Որդւոյ եւ Տօգայն Սրբոյ. ամէն»:

«Ջրեզ արդարեւ Տէր Աստուած մեր գովեմք,
եւ զքէն գոհանամք հանապազ, որ զանց արարեր
գմերով անարժանութեամբս, այսպիսի ահաւոր եւ
անպարտում խորհրդոյ կարգեցեր սպասաւորս»:

«Արդարեւ Քեզ ենք գովում Տէր Աստուած մեր,
եւ հանապազ Քեզնից ենք գոհանում,
Դու, որ անպարտելի մեր անարժանութեան,
եւ այսպիսի ահաւոր ու անպարտելի խորհրդի սպասաւոր կարգեցիր»:
(Խորհրդադրեր)

Տիրավի, անհատի է ողորմութեանդ Տէր. Անհաղորդ էի Քո խոսքին, սակայն
ծագեցրիր հոգուս մեջ աստուածայնութեանդ լույսը, պարտեցիր Էութեանս Քո ջերմ
սիրով ու կոչեցիր՝ Խոսքիդ սպասաւոր լինելու: Վարանցի մի պահ աստուածայնութեանդ
կանչին ի պատասխան: Թույլ էին ուներս Տէր՝ կենարար Խաչդ կրելու համար, սակայն
հայրնակցի ժպտուն երեսով, ու կարծես շուրթերիդ կարողացի երբեմն Պարտուսին ասված
խոսքդ. Սիրում ես ինձ: Այո՛ Տէր, սիրում եմ եւ գիտեմ, որ սիրելու եմ Քեզ (Հմմտ. Հովհ.
ԻԱ 15):

Այս հավաստումով ծնկի եկա խորանիդ առջև եւ սիրո ուխտս կնքեցի Քեզ հետ: Դու
ինձ հովիվ կարգեցիր Քո հոգին, իսկ ես խոսքացա անձս դնել նրա համար: Ու հիմա,
դարձյալ կանգնած արդեն Սուրբ Գայանէ վանքի ուխտի խորանիդ, մտածում եմ, թե՛
«Ի՞նչ հատուցում պիտի անեմ Տիրոջն այն ամենի համար, որ ինձ պղկեց» (Մաղմոս ՃԺԴ
12):

Սիրելի՛ հավաքացյալներ, ահա այս ապրումներն ու զգացողություններն են, որ
այսօր՝ որպէս երախայրիքն իմ խոսքի, կամենում եմ կիսել ձեզ հետ: Քարոզ չէ, որ
պիտի խոսեմ, այլ հոգեբուխ ցանկությունս է, որ Եղիա մարգարէի հիշարարկության այս
կիրակին դարձնենք խորհրդածության եւ Աստուծո հետ անկեղծ զրույցի մի առիթ:

Սիրելի՛ ժողովուրդ, որպէս խոսքիս բնաբան բնորոված Պարարագամարտիցի բա-
ռերն էին ինձ ոգեշնչում Սուրբ Պարարագի անդրանիկ կարարման ողջ ընթացքում:
Շուրջ 40 օրեր առաջ՝ Աշխարհամարտի կամ Կանաչ Կիրակի օրը, որ փոխանցվեց
ապրիլի 22-ին, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի Մայր Տաճարում, Քրիստոսաւէջք Իջման

Սուրբ Մեղանի առջև, օծակից 6 սարկավագ եղբայրներին հետ, ծնրադիր կոչվեցինք քահանայության, ուխտելով վերցնել մեր խաչը և գնալ -Քրիստոսի հեպտից՝ լինելով Նայոց առաքելահիմն և լուսավորչահասարակ Սուրբ Եկեղեցու արժանի մշակները: Ձեռնադրող Սրբազան Նայր իր ձեռքերը դրեց 7-իցս յուրաքանչյուրի գլխին, և ամենքն աղոթեցին, որ արժանի լինենք քահանայական աստիճանն անարար պահելու Տիրոջ սեղանի առաջ: Դուք աղոթեցիք, Աստված փնտրիմեց, Սուրբ Նոգին Իր մաքրագործող և սրբագործող գործությամբ լցրեց մեզ շնորհներով: Սրբալույս Մյուռնուով դրոշմվեցին և օծվեցին մեր ճակարներն ու ձեռքերը, և Աստված մեզ նոր մարդ դարձրեց՝ Սուրբ Նոգուց կոչվելով նորանոր անուններով:

Ձեռնադրությանը հաջորդեց 40-օրյա պահեցողության շրջանը Մայրավանքի հինավուրց ու դարարույր պատերից ներս: Սիրելիներ, անհա 40-օրյա պատրաստության շրջանից հետո նվաստիս ձեռքերը բարձրանում են պարարագելու և բաշխելու Տիրոջ փրկարար Մարմինն ու Արյունը: Որպես լուսն աչք 40 օրերի, Սուրբ Նայրերի աստվածաշնորհ փնտրիմությամբ, մեր անդրանիկ և ուխտի Սուրբ Պարարագն ենք մատուցում այսօր՝ առ Աստված կանչելով. «Սուրբ, Սուրբ, Սուրբ է գործությունների Տերը և երկինքն ու երկիրը լի է Նրա փառքով» (Պարարագամարույց):

Այսօր, ի նշան մեր սկսվող քահանայագործման, ծնկի ենք գալիս Աստուծո՞ւ ու բոլոր Սրբերի առջև, վերստին նորոգում ու վերարծարծում մեր ուխտը, քանզի «մերկանալով հին մարդուց և հագնելով նորը»՝ մենք խոստացանք օրինակ լինել ձեզ՝ «հավաքացյալներիդ՝ խոսքով, գործով, վարմունքով, սիրով, հավատով ու մաքրությամբ» (Ա Տիմ. Դ 12), քանզի պարվիրվեց մեզ «Աստծու խոսքն ընթերցել, հորդորել և ուսուցանել քրիստոնյա ժողովուրդներին», զանց չառնելով «այն շնորհը, որ փրվեց մարգարեությամբ երեցների ձեռնադրումով» (Ա Տիմ. Դ 13-14):

Ձեռնադրության Սուրբ խորհրդով Աստծուց ոչ միայն մեզ բաշխվեցին Սուրբ Նոգու շնորհները, այլև փրվեց նվիրապետական կարգ, երկնային իշխանություն՝ 7 խորհուրդներն ի կարար աժելու, մեր Տիրոջ՝ Նիսուս -Քրիստոսի փրկագործությունն ամենուր վարդապետելու և հուսո գավակներին քրիստոսահասարակ կյանքի պարզապարտ շավիղներով փանելու: Բարոգելու -Քրիստոսի Ավետարանը, ուսուցանելու, ժողովրդին ապաշխարության կոչելու, հավատարմոր հուրին քաջ հովիվ լինելու և նրան դեպի երկնքի արքայություն առաջնորդելու:

Փառք Տիրոջը, որ մեզ ընտրեց որպես անոթ՝ Իր աստվածային խոսքը քարոզելու, նաև ուսուցանելու երկնային վարդապետությունը բոլոր նրանց, ովքեր փափագում են կարարյալ լինել, ովքեր կոչված են Աստծու որդեգիրները դառնալ: Երիցս փառք Տիրոջը, որ մեզ նաև այն հնարավորությունն ընձեռեց, շնորհիվ որի մենք կարող ենք փրկության հույս ներշնչել բոլոր նրանց, ովքեր հուսահատ են և հուսալքված, բեկված՝ կյանքի դաժան փորձություններից, նրանց՝ ովքեր թեթև ու անկարգել կյանք են վարում՝ խորհրդածության նյութ չդարձնելով անգամ իրենց կյանքի նպատակն ու իմաստը, որպեսզի, ինչպես ասում է հեթանոսաց Առաքյալ Պողոսը՝ «բոլորը մեկտեղվեն սիրով և հասնեն կարարյալ իմաստության ճոխությանը՝ ճանաչելու համար Աստուծո խորհուրդը, որը հայտնվեց մեր Տիրոջ՝ Նիսուս -Քրիստոսի մեջ» (Կող. Բ 2):

Նոգևոր սպասավորը նման է արեգակի, որ լույս է փայլա խավար մութերին, Աստվածային սիրով ջերմացնում սառած հոգիները: Ահա թե ինչու Քրիստոս ասաց առաքյալներին. «Դուք եք լույսն աշխարհի» (Մատթ. Ե 14):

Որպես պարզ, սովորական մի մարդ, ես ես գերծ չեմ թերություններից, որոնք և նկարի առնելով՝ աղոթքով հանապազ գոհություն եմ հայտնում Բարձրյալին, որ ինձ, մարդկային անարժանություններով հանդերձ, կարգեց սպասավոր այս անպարմունքի և մեծ խորհրդի: Նայցում եմ Տիրոջ օգնությունը, որպեսզի Նրա Ամենակարող Սուրբ Աջը միշտ հովանի լինի ինձ, որպեսզի երբեք չչեղվեմ Աստվածամանազության շիրակ ճանապարհից, լինեմ Նիսուս Քրիստոսի «այն բարի պաշտոնյան, որ սնվում է հավարի խոսքերով և բարի վարդապետությամբ» (հմմտ. Ա Տիմ. Դ 6):

Սիրելի՛ հավաքացյալներ, այսօր մեր ուխտն ենք վերանորոգում Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի հանդեպ՝ Քրիստոսահիմն մեր Եկեղեցու բարի մշակը լինելու անպարագրելի ցանկությամբ, նրան խոնարհաբար ծառայելու մեր անմեկնելի ձգտումով: Լուսավորչահասարակ Սուրբ Էջմիածինը դարեր շարունակ եղել է մեր ազգի նորօրյա Թաքոր լեռը, հոգևոր այն կենտրոնը, որից ճառագող Աստվածապարզ Լույսի շողերը բոլոր ժամանակներում Նայրենիքի սիրով ջերմացրել են աշխարհասփյուռ հայության փարագիր հոգիները: Սուրբ Էջմիածինն իր խորին խորհրդով, մեծ Սրբի արցունքներից լույսի շիրթեր փարածող մշտավատ կանթեղով ջերմացրել է համայն աշխարհի փարբեր ծագելու գրված իր հավաքավոր զավակների հոգիները, լուսավորել նրանց ճանապարհը՝ մշտապես նրանց սրբերում բորբոքելով Քրիստոսի սիրո հուրը: Մեր՝ հոգևորականներիս պարբեր է խունկ ու կնդրուկ լինել նրա բուրվառին և մի կաթիլ յուղ՝ Սրբի արցունքներից բորբոքվող կանթեղին:

Սիրելիներ, այս պարեն առիթով իմ որդիական պարբեր եմ համարում նախ և առաջ երախտագիտության և շնորհակալանքի խոսքս հղել առ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Երկրորդ Ամենայն Տայոց Կաթողիկոսը, ով արքունեց ու օրինեց իմ և 6 օձակից եղբայրներիս քահանայական ձեռնադրությունն ու օծումը: Վեհափառ Նոր սիրով և ջերմությամբ լեցուն հայրական ժպիտը վայելեցի դեռևս Սևանի Վազգենյան հոգևոր դպրանոցում ուսանելուս փարիներից, ով ամեն պարեն առիթ օգտագործում էր՝ իր եկեղեցանվեր ու հայրենակառույց շունչը երիտասարդներին փոխանցելու, իր ավյունն Աստծուն բնծայաբերման կենդանի օրինակ դարձնելու համար: Մեզ ես կոչելով դժվարին, սակայն բաղձալի ծառայության՝ առ Աստված, Եկեղեցին, Տայրենիքը և հարազատ ժողովուրդը, Նորին Սրբությունը հորդորում է միշտ հավաքարիմ զավակն ու սպասավորը մնալ Սուրբ Էջմիածնի: Այսօր, սիրելի՛ հավաքացյալ քույրեր և եղբայրներ, հարկ չկա մեկ առ մեկ թվարկել այն բոլոր իրագործումները, որոնք կյանքի կոչվեցին Տայոց Տայրապետի ձեռամբ՝ անցնող 13 փարիներինների բնթացքին, քանզի ով աչք ունի, փեսնում է և առհասարակ՝ մեծերը գնահատանքի խոսքերի անհրաժեշտություն չունեն: Նրանց գնահատում են ժամանակն ու պարմությունը: Ուստի, սիրելի՛ աղոթակիցներ, մեզ մնում է ազգովի, որպես մշտաանուշ աղոթք, Վեհափառ Տայրապետին մաղթել արևշար օրեր, մութի ոգեղեն թոխք, որ վեր է ժամ ու ժամանակից, որպեսզի Ամենայն Տա-

յոց Կաթողիկոսը շարունակի առաջնորդել իր աշխարհասփյուռ հոգիի ճշմարտություն և փրկություն փնտռող ճանապարհներով:

Երախտագիտության խոսքեր ունենք ասելու նաև մեր հոգևոր ծնողին՝ Վանորեից Տեսուչ Գերաշնորհ Ս. Արքեպիսկոպոս Սեփրանյանին, ով սիրով ստանձնեց հոգևոր ծնողի պարտականությունները և իր օձյալ Սուրբ Աջր բարձրացնելով մեզ վրա, եղավ փոխանցող Սուրբ Ղուզու շնորհների՝ հայրական շնչով ձեռնադրության և օծման արժանացնելով մեզ: Սիրելի՛ Սրբազան, թող մյուսունաբույր ու շնորհաբաշխ Աջուկը բազում հոգևորականներ ծնվեն մեր Սուրբ Եկեղեցու անդամաբանում:

Շնորհակալության խոսքեր կան հղելու նաև Վազգենյան և Գևորգյան Ղուզուր Ընտանիքների քննությանն ու դասախոսական կազմին, որ անդույ, քրեաշան ու երախտաբաշխ աշխատանքով իրենց նպաստն են բերում հայ հոգևորականի հոգեկերպմանն ու զարգացմանը, որոնց շնչի փակ կերպով եղի և ես՝ դառնալով գավալը մեծ քննադատի:

Խորին երախտագիտություն եմ հայտնում նաև Մայր Աթոռի միաբանությանն ու ողջ հոգևոր դասին, ովքեր աշակրջությամբ ու ծով համբերաբարությամբ հեղինակել են մեզ, եղան խմատուն դաստիարակներ՝ Ղայոց Եկեղեցու և Մայրավանքի նվիրագործված ավանդույթների համաձայն՝ սիրով ու ջերմությամբ պարուրելով մեզ:

Ձեռն կարող անարարներ գրնվել և ջերմ ու սիրալիկ խոսքեր չողդել իմ սիրելի ծնողներին ու հարազատներին, ովքեր դեռևս մանուկ հասակից իմ քայլերն ուղեկցին դեպի Աստուծո սուրբ փառք՝ միշտ հորդորելով իրենց խորհուրդներով ու հեղինակական խրատներով: Բարեկամներս, այսօր իրականություն դարձավ ձեր հոգում ու սրտում ծրարած վաղեմի նպատակն ու ցանկությունը:

Շնորհակալություններս նաև Ձեզ, սիրելի՛ հավատացյալներ ու ներկաներ: Աղոթքս ու ցանկությունս է, որ ձեր բոլորի օջախներում ուրախությունը բազմապարկվի, որ քրիստոնյաներ խնդության վերածվի, թափառական կարոտն իր խաղաղ օթևանը գտնի, որ երազանքն իրականություն դառնա, մանկան քրքիջը հարստի, ու մայրերի լացը երջանկության արարատքի վերափոխվի:

Սիրելի՛ հավատացյալ քյուրեր և եղբայրներ, դուք էլ աղոթեցեք իմ և օծակից իմ եղբայրների համար, որ ուխտյալ գավալները մնանք մեր Երկնավոր Տիրոջ և հավատարիմ սպասավորները Ղայաստանյայց Առաքելական Սուրբ Եկեղեցու: Ղայոցում եմ ձեր բարեխոսությունը, որպեսզի հաստատվեն և անսասան մնան կարգիս մեջ, որպեսզի կարողանամ լավ ճանաչել Աստուծո կամքը, որ Աստուծո պահապան Սուրբ Աջր հովանի լինի ինձ՝ հոգևորականի իմ պարտականությունները կատարելիս՝ մեր քայլերը Տիրոջ կանխորոշած ուղիներով առաջնորդելու համար, որպեսզի, լինելով մեր Եկեղեցու նվաստ ու խոնարհ սպասավոր, մի օր արժանի լինեմ իրականացնելու Տերունի ա՛յն պարգամբ, թե «Քաջ հովիվը իր անձր դնում է իր ոչխարների համար» (Ղով. Ժ 11):

Թող Տերը մշտավառ աղոթքի շնորհ պարգևի մեզ՝ քրիստոնյաներիս, և առաքյալների Սուրբ Ղուզու շնորհները մեր կյանքում, որպեսզի խոնարհ սրտով հանապազ փառավորենք Ղորը, Որդուն և Սուրբ Ղուզուն, այժմ և միշտ և հավիտյանս հավիտենից, ամեն: